

tage i Overflubdet fra Frederik den 7des Canal. Jeg tvivler heller ikke paa, at Regjeringen vil drage Omsorg for, at det kommer til Gjennemførelse. — Naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har dvælet ved det Uheldige i, at Revisionen flaaer tilbage, skal jeg bekfende, at den Indskrænkning, som fandt Sted i Revisionen, skete imod den daværende Revisionschefs bestemte Indsigelse. Desuagtet meente man, at man kunde indskrænke Personalet; han opvarede paa det Bestemteste derimod, idet han sprudfagde, at der da vilde opstaae Restancer. Jeg kjender ikke saaledes Omsfanget af disse Arbejder, at jeg tør have nogen Forestilling om, hvorvidt de Bemærkninger, som derom ere gjorte, skulde være rigtige. Efter mit tidligere Kjendskab til Arbeidet i Revisionsdepartementet, troer jeg imidlertid, at det gaaer temmelig støt, men jeg har ikke gjort det til Gjenstand for nogen særlig Underfølgelse, og det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds kjender det vistnok heller ikke rigtig. — Inden jeg forlader Indværgsministeriet, maa jeg endnu blot omtale Laboratorierne. Jeg troer ikke, at tre Laboratorier ere for meget. Chemiste Laboratorier ere netop af de Ting, som man ikke skal spare paa, men som man bør offere en Deel paa, idet der med hveri enkelt af Laboratorierne er forbundet særlige Diemed, Høiskolens Laboratorium finder jeg for mit Vedkommende aldeles ingen Anledning til. — Jeg kan dog ikke tilbageholde en eneste lille Bemærkning endnu, og det er den, at naar den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) ankede over, at der savnedes Bevægelse for Beboerne af Stutteriet, saa er det mig bekjendt, at netop den nærværende Bestyrer af Stutteriet allerede for lang Tid siden har vedkjendt sig den samme Anskuelse og allerede har søgt at indføre den for Hestens Sundhed fornødne Bevægelse. — Og saa skal jeg tiltræde en Øttring af det samme ærede Medlem, nemlig med Hensyn til Marschpenge. Jeg troer, at man ikke nu skulde lade dette Punkt upaaagtet, idet det vistnok vilde være muligt under en eller anden Form at faae Regjeringen givet den fornødne Bemærkning til allerede nu at afhjælpe de stedsfindende Ulemper. Om dette skulde skee igjennem

Finantsloven, eller om man i saa Henseende skulde komme med en lille særlig Lov, skal jeg lade henstaae uafgjort; men jeg synes rigtig nok, at naar man nu saa mange Gange har talt om en Foranstaltning, og Alle have været enige om den, saa vilde det være underligt, om man ikke vilde forsøge paa, naar det kan skee, at faae den iværksat. Der kan være Grunde under de for Tiden uheldige Forhold, som gjøre, at en saadan Lov ikke vil faae den fornødne Udstrækning over hele Landet, men dette gjælder om alle Love; vi ere jo i saa Henseende betydelig indskrænkede. — Hvad Udskrivningschefeerne angaaer, deler jeg Mening med den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning). — Naar jeg skal tilføje nogle Bemærkninger ved Kultusministeriet med Hensyn til Examenscommissionerne, saa er det, fordi det forekommer mig, at den ærede Kultusminister dog stillede denne Sag noget mere tvivlsomt, end den stod idetmindste i mine Dine, da jeg sidst for 9 Maanedes siden, da jeg forlod Kultusministeriet, havde med denne Sag at gjøre. Sagen var skreden betydelig fremad; det var ikke alene bestemt, at der skulde være en Examenscommission for Theologerne, men der var tillige bestemt, af hvem den skulde bestaae, og disse Mænd havde været samlede, havde været enige og havde udarbejdet Planen; men det var eet Punkt, med Hensyn til hvilket jeg var uenig med den Mand, som var udseet til at være Examenscommissionens Formand, og det var, at jeg formeente, at ethvert enkelt af Commissionens Medlemmer skulde have sit bestemte Fag, hvori han skulde examinere, medens han derimod meente, at de afværende skulde examinere i de forskjellige Fag. Jeg er fuldkommen overbevist om, at hvis ikke ethvert af Commissionens Medlemmer faaer sin Deel af Theologien at examinere i, saa bliver det hele til Dilettanteri, thi det er ikke muligt, at alle Medlemmer kunne være tilfulde inde i alle Fagene, hvorimod man kan være sikker paa, at naar hvert Medlem faaer sit Fag, vil det kunne bestrides ordentlig. Der indtraadte imidlertid den Omstændighed, at den paa-tænkte Formand for Examenscommissionen blev Kultusminister, senere blev han syg, og derved forhalede Sagen, men den befinder sig